

Broer van Rik Dereeper

Vergeet dat al je beenderen als mierikswortels in de winter langzaam uitteren, dat overledenen op een perceeltje hemel mogen hopen. Weiger nog te denken waarom torenhanen nooit naar Mekka kraaien. Kijk, de hand van God beroert de hoge winden, las ik op je laptop eens. Vergeet het maar

hoe schikgodinnen met je leven speelden, hoe je lijf vooral van water was gemaakt, zoals de liefde nog het meest bestaat uit rouw. Je wil niet weten wat de wereld blijft onthouden van een aards bestaan: te weinig om het te herinneren. Vergeet chrysanten, even jouw vergeten naam en data opfleurend.

De laptop is verpatst; je korte levenswandel werd gewist. Geen sneakers staan zo stil. Vergeet dat benen nooit meer plooibaar zijn en tenen onbereikbaar, dat versleten sokken na de dood nog bottenjeuk bezorgen, dat ik ooit zal krabben langs de gaten van een oud geheugen – gissend wie je was.